

Apostel Thomas Kerk
www.pgenschede.nl/atk

Ds Richard Vissinga

Marcus 1, 1-11 en Jesaja 55, 1-11 Doop van Jezus - Epifanie 11-01-2015

Lieve gemeente van onze Heer Jezus Christus,

'Ik zou door u gedoopt moeten worden, en dan komt u naar mij?'

Dat vraagt volgens Matteüs Johannes de Doper aan Jezus.

Ja, dat begrijpen wij goed. Dít is de omgekeerde wereld!

Niet hij moet door mij, maar ik moet door hem gedoopt worden.

Wat is dit voor een Heer, voor een Messias?

Later zal Johannes in alle scherpte deze vraag stellen als hij in gevangenis verblijft.

Bent u het wel, die komen zou, of hebben we een ander te verwachten?

Wie is deze Jezus toch?

Een mens als wij. Een kind geboren in Bethlehem.

Maar tegelijk een kind waarover zulke grote woorden zijn uitgesproken.

Al bij de aankondiging van zijn geboorte door de engel Gabriël.

En later bij zijn geboorte door de engelen.

De evangelist Johannes grijpt terug naar het begin, naar de schepping, naar God, die het Woord genomen heeft en gesproken, en het was er. Jezus is het mensgeworden Woord van God.

Deze week mochten wij het feest van Jezus' doop opnieuw meevieren met de monniken van het benedictijner klooster in Chevetogne. En weer kwamen we diep onder de indruk van de prachtige, orthodoxe liturgie. En vooral van de uitbundige wijze waarop hier gevierd wordt, dat bij zijn doop God zich bekend tot Jezus: jij bent mijn geliefde Zoon, in jou vind ik vreugde.

Een groter wonder is haast niet denkbaar. Dat God, de Schepper van hemel en aarde, de God van alle mensen, zich zo diep neerbuigt naar ons bestaan, dat hij zich zo klein maakt en mens wordt in iemand als wij. In een kind, geboren uit de maagd Maria.

Daar breekt op stuk alles wat wij gewend zijn. Wij leven bij hoog en laag, bij groot en klein, bij machtig en onmachtig en respecteren de verschillen.

En in alle godsdiensten is het zo, dat de mens ertoe uitgedaagd wordt zich te verheffen tot God.

Zich los te maken van het aardse bestaan en in geestelijke zin op te stijgen naar de hemel.

Maar hier, in de kern van het christelijk geloof is het precies andersom.

Hoog wordt daar laag; groot maakt zich klein en machtig wordt onmachtig.

Hier maakt God zich klein. Hier daalt God van zijn hoge hemel neer en neemt zijn intrek in een mens, klein en kwetsbaar.

Daarom vraagt Jezus om de doop. Daarom gaat hij voorbij aan de vraag van Johannes.

Zijn weg is tot in de diepte van het mensenbestaan.

Waar daar staat dat water voor. Voor alles wat mensen de adem beneemt.

Al die dingen waardoor het bestaan zo zwaar is en waardoor wij dreigen kopje onder te gaan.

Voor alle ellende, nood en dood. Daar staat Jezus niet boven. Daarin daalt hij af.

Luther maakt het heel persoonlijk en drukt het ons op het op hart. Hij noemt het water van de Jordaan het badwater van onze zonden. Het is de vuiligheid die aan onze handen kleeft.

O ja, als de omstandigheden ons gunstig gezind zijn, dan zijn wij vroom, fatsoenlijk en vol goede bedoelingen. Maar diep in ieder van ons leeft de neiging om dingen kapot te maken. En mensen.

Soms komt het in alle weerezin aan de oppervlakte, zoals deze week in Parijs en zien we waartoe mensen in staat zijn uitvergroten in die twee misdadigers die twaalf slachtoffers maken.

Jezus staat daar niet boven. In die wereld daalt hij af. Nu is dat nog het water waarin hij gedoopt wordt; straks zal hij afdalen naar het rijk van de dood. Nedergedaald ter helle, zegt onze geloofsbelijdenis.

Jezus' doop is het ultieme teken van zijn verbondenheid met God en met mensen.

Als hij gedoopt is zal hij de woestijn intrekken. Daar zal hij veertig dagen en nachten verblijven om te leren wat dat betekent: mens te zijn én mens van God te zijn.

Zo gaan wij ook onze eigen doop begrijpen.

Het is een teken van diepe verbondenheid met Jezus. Het is met hem kopje ondergaan en weer oprijzen. Het is dezelfde Geest van God ontvangen, die Jezus de woestijn in stuurde en ons het leven in. Maar het is ook leren mens te zijn, mens in wie God vreugde heeft. Jezus volgen. Ons laten inspireren door zijn aandacht en zachtmoedigheid en door de creativiteit van zijn liefde, die steeds op zoek is naar openingen.

Er leeft deze dagen veel woede in ons om terroristen die in de naam van hun God onschuldige slachtoffers maken. Wat is dat begrijpelijk. Maar woede kan ook zo gemakkelijk blind maken.

En zich richten op onschuldige mensen, op bevolkingsgroepen, op een geloof.

Het is goed om te bedenken dat 95 % van de moslims net als wij verafschuwen wat er gebeurd is.

Er wordt in onze stad niet opgeroepen tot haat en heilige oorlog. De dreiging van brandbommen aan het adres van de Enschedese moskeeën vervult ons met zorg.

Wij leven als kerkelijke gemeenschap mee met wat goedwillende moslims deze dagen te verduren hebben.

Waar wij kunnen willen we hen ondersteunen. Gelukkig doen ook vele anderen dat.

Wat komt het er op aan om, juist vanuit onze verbondenheid met Jezus, te zoeken naar wat recht en vrede dienen kan! Met de kracht van zijn liefde.

Ondanks alles wat er gebeurt zullen wij blijven geloven, dat alles waar Jezus voor staat en wat hij waarmaakte aan liefde en aan vrede, het uiteindelijk zal winnen van alle haat en geweld.

Amen